

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
**Tienue
Montgrí**

Anv III

TORROELA DE MONTGRÍ 25 de Març de 1917

Núm. 54

L' ETERNITAT DE L' IDIOMA

No es possible, per la voluntat d'un home, arribar a la mort d'una valor definitiva consagrada per la humanitat. Ha sigut daler dels pobles anémics, el de volguer imposar la propia voluntat per arbitraria que sia; però jamai un poble mascle ha deixat imposar-se per les follies d'un delirant. La vida d'un poble és complexe i l'intentar descompondre'n el conjunt harmònic, és exposar-se a una fatalitat. I el conjunt harmònic aquest la disgregació del qual és perillosíssima, té un lligam que a pesar de tot, fins en els moments de descomposició, lliga anc que no més sien les partícules disgregades: és l'idioma.

La ferria imposició de la brutal conquesta, pretén desnaturalitzar la vida del poble que ha caigut en grapes opressores. Una tempesta espaventable cau damunt dels ciutadans: vicis, xorques habituts, afamats colonitzadors, morbores cultures. La figura imaginaria de l'invasor, gegantina, superbament arrogant, se la veu xafar amb les seves potes, les figures representatives del poble invadit. Mes igual que si una força suprema les fes invulnerables, elles resisteixen impassiblement la trepitjada del monstre, qui es destroça els peus, en la tasca inútil de volguer aixafar la vida nacional d'un poble.

Damunt la patria, com un mantell, s'hi extén la celistia. Magnífica caixa musical apar, que llença a l'aire són els més diversos i els més harmònics. Bufa la fera dominadora per a allunyar tanta bellesa, però l'aire n'està abastament rublert, i la bufada del monstre fa eixir-ne sonoritats més belles, més harmòniques, mes alegres, més sentimentals encara. Cerca en l'espai, en persecució folia, la cantarella, i no sab per on perseguir-la perquè és per tot arreu; en l'aire, en les coses, en les persones. El bruinyir del vent diu coses que alegren, el sotrac dels objectes llença crits agradables, i en els llavis

de les persones ixen flors de tota mena; i a tot dona vida i tot ho armonitza, l'idioma,

Degué haver-hi un temps que els homes sols cantaven. L'harmònica melodia i el viure lliberat, tanta felicitat degué donal-s'hi, que la vida apar devia ésser un cant; ja que avui, a pesar de tantes dolors, de tantes privacions, l'home quan està alegre canta. Cerqueu el seu cor; examinen en les seves accions, bones o dolentes, endinseu-vos en el seu cervell, i l'expressió del verb la trobareu arreu. Fixeu-vos en el seu actuar, en el seu fer, en el seu mal fer i tot, i en el geste hi trobareu l'expressió de la paraula. No volgueu ofegar aqueixa, si abans no heu mort el geste, i primer que tot, l'home. Mentre l'home existeixi hi haurà el geste, amb el gest la paraula, amb la paraula l'idioma.

Inútil tasca la de pretendre la desaparició d'un idioma sens comptar per endavant amb la de l'home. Foll, però, qui intentés fer-lo desaparèixer: el aire, l'ambient, el crearia novament i amb ell reviuria l'idioma. Totes les valors constitutives del món, han eixit de la Naturalesa. L'home, amb la seva continua investigació, haurà pogut aconseguir la dominació relativa de la Natura, però jamai la seva abolició, que fóra el propi suïcidi. L'home podrà prescindir en uns determinats moments de la seva vida, de qualques atributs del seu ésser nacional; però quan será tot ell, quan la funció que realitzi l'executi a consciencia, malgrat ell no vulgui, actuarà d'acord amb el conjunt harmònic de la seva existencia. Així passa amb els renegats: mentre actúen falsament, carnavalescament, el gest i la paraula son exòtics, però quan actúen naturalment, tot es en ells nacional.

Les persecucions més acerbes han sigut llençades damunt dels conreuadors d'un idioma. Els trovadors provençals vegeren, amb dolor, com l'inquisició cremava les llurs obres i perseguia el conreu de la llengua. Sota els espessos llores de les boscuries de Provença, els poetes es reunien per a entonar els llurs cants, i més d'un d'aquells morí en

el suplici del foc, cremat amb els propis llibres. I no obstant, a pesar de tanta persecució, al segle XIX, En Mistral, en la llengua de Provença, meravellava al món amb l'hermosa «Mireia». Quelcom semblant succeí a Catalunya; amb la decadència vingué la desnacionalització i la postergació de l'idioma. Els trovadors servaren el caliu sagrat de la Patria; el poble jamai pogué permutar la Llengua a pesar de tota mena d'influències estranyes, i avui, seguint el camí ascensional, ja hem arribat a fer empréstits públics, en idioma català.

Qué hi fa que a un Congrés stenogràfic internacional celebrat fa qualques anys a Madrid, es negués bel·ligerància a la Llengua Catalana, si les nostres investigacions científiques s'han multiplicat; si el nostre llenguatge va depurant-se ràpidament; si la consciència de Catalunya va esdevenint cada dia més forma, ço que fa esperar en una molt pròxima lliberació? Quina força existent ha sigut prou per a desbancar el nostre idioma? On és aquella força brutal que dominant l'obra de la Natura lesa ha de fer desaparèixer a gratcient l'idioma nacional de cada poble? On és el fornit atleta que ha d'esclafar la nostra raça i ha de fer desaparèixer al nostre idioma?

LA VETLLADA DE L' ATENEU

Inútil dir que la vetllada que celebrà l'Ateneu la nit de la festivitat de Sant Josep va veure com de costúm concorridíssima. Aquesta, figura ja amb el nombre XXIV de les vetllades íntimes que ha donat des de la seva constitució.

L'arbre cultural que amb tant d'ufana veiem creixer es lo que més clar manifesta que l'amor a l'art i a la cultura es l'únic ambient que respiren els joves que integren aquesta forta entitat, moguts tant sois per l'ansia i l'anhel de veurer una Torroella gran, rica i laboriosa.

I anem a resenyar encare que molt lleugerament el programa.

L'orquestra «Montgrins» obrí la vetllada amb la música d'una nova sinfonia i seguidament les germanes Boix i els aficionats Capellà, Vert (P.) i Castells representaren la coneguda i bonica come-

dia d'en Martí Gíol «La Santa» donant-li una imillorable interpretació.

L'Oifeó cantà «Sota de l'olm» d'en Morera que sigué rebut amb gran satisfacció per el bon record que deixà en l'estreno.

En el quart nombre del programa es posà en escena el xispejant sàinet del refinat humorista Santiago Rusiñol «L'homenatge» obra plena de xistos, de sátira i de bona traça. Com en tot sàinet busca l'autor més aviat un èxit de rialles que no pas d'aplaudiments; però lamentablement bona part del públic semblava no capir la seva finalitat, d'altre modo no podem comprendre perquè fou rebut tant fredament ja que 's tracta d'un dels sàinets més ben trobats del nostre popular autor.

I per últim l'Oifeó estrenà la barcarola d'en Sans «El Mariner» que va ésser aplaudidíssima.

Com hem dit abans l'obra d'aquesta entitat va fent sa via triomfant, tinguem tots una gran fé, la mateixa que aquests joves senten cap el pervindre i veurem com la nostra vila endormiscada fins avui obrirà els ulls a una nova vida com han fet tants i tants altres pobles que son orgull de la terra catalana.

PALET.

• F E C S •

*A*CTUALMENT, el Juljat municipal està instalat en els baixos de la casa que ocupa l'Ateneu Montgrí. En dit Juljat si constitueix un col·legi electoral.

En aqueixes últimes eleccions de diputats provincials, al veure un agrupament d'homes davant la porta de nostre local, una dona preguntà: ¿Què voten al Ateneu? — Aixís ho veig, respon un altre — ¡Mare de Deu tot ho fan a l'Ateneu, ara!

La dona cregué que nosaltres haviem montat un col·legi electoral pel nostre compte.

*S'*acosta la temporada dels clàssics bunyols. L'oli va car, els ous també, però es lo que diu una nostra veïna: Per la maina-

deta n'hem de fer, veüen els altres que'n mengen i migren. Té raó, perquè, qui mes qui menys, tothom en fá. Lo que no compreném es perquè els bunyols han de fer-se, precisament, en la Setmana Santa, com si no fossin bons tot l'any. I es la tradició, porque es veu que'ls bunyols son una cosa molt antiga.

Hem sentit a dir que'n la profesó que's feia anys enrera el dia del Dijous Sant, anaven al davant uns homes que'ls deien els llantarnés, amb una canya llarga rematada amb una mena de fanal de llauna i demanaven bunyols en aqueixa forma: Deu nostre senyor Jesucrist, vinguem bunyols.

I considerant que aquesta costum venia de molts anys enrera, veurém que de bunyols se n'han fet sempre i se'n farán.

MARÇ, marçot... En un mateix dia sentím dos temperatures. Als matins i vespres no'ns ve gens malament la bufanda, aixís com al mig dia exclamém: ¡Quina calor!

De tots els mesos de l'any es el més variable, variable com molts homes.

DEL SINDICAT AGRÍCOL

Ha causat bona impressió entre 'ls nostres terrassans, el bon intent del Sindicat Agrícol, de crear una Associació de segurs mutuels contra la mortalitat del bestiar boví i cavallat.

Diuenge passat se celebrá en el Teatre Jou una reunió dels elements interessats en aquest Segur, per a començar l'inscripció de socis, llegint-se el Reglament pel que 's regirà l'Associació. Aquest Reglament, en el que a més de la Junta del Sindicat, hi han intervingut entusiastes terrassans de la vila, assessorats pel veterinari senyor Marull, ha sigut confeccionat inspirant-se en els més estrictes fonaments de veritable mutualitat, per lo que s'han tingut en compte els que regeixen les associacions models d'aquesta mena a l'extranger.

Els iniciadors es proposan que l'Associació comenci a actuar el primer dia del proper Abril. El nombre dels inscrits es ja relativament considerable. I en bona lógica cal suposar que aquest nom-

bre es veurá promptament augmentat per tots els terrassans previsors, que per mitjà d'una prima gairebé insignificant que rarament pujará en cap cas a mes del 1 i mig per cent del valor assegurat molt menys de lo que cobren les Companyies asseguradores quina prima es superior sempre al 4 per cent, estarán a cobert i ben tranquilament de la possibilitat d'un sinistre que es causa de gran trastorn i moltes vegades de l'enrunament económic dels petits terrassans.

K.

La font que canta

I

*La font es la ferida
del cor de les montanyes,
la font es sang de vida
que vessen ses entranyes.*

*La font es serenó,
la font es armonía,
la font es la cançó
que sempre escoltaría.*

*La font es ombrejada
com una catedral,
té pórtic i té arcada,
retaule i finestra.*

*Amb una gran temença
li canta 'l rossinyol;
poruc de fer-li ofensa
s'hi escorre'l raig del sol.*

*La font es refrigeri
del ànima i del cos
i ens diu tot el misteri
d'un ritme portentós.*

*La font es l'aigua dolça
trenada d'argent fi,*

*la font plena de molga
té'l riure fement,*

*La font es la rondalla
que's diu al fer-se fosc
d'ont neix la gran rialla
que's va extenent pel bosc.*

II

*I quan la llum es fosa
després del gran torment.
i avença silenciosa
la nit, que va creixent,*

*llavors es l'hora santa
la joia de la font
llavors canta que canta
sobre el neguit del món.*

*La font llavors fa ofrena
al bosc de sos tresors,
i a un raig de lluna plena
consagra'ls seus amors.*

*La font es ja l'esposa
que al bosc ha captivat,
i en l'hora misteriosa
ses gracies li ha mostrat.*

*De violes i de lliris,
escampa les llevors
naixent entre els deliris
de sos novells amors.*

*Quan altre cop l'aubada
escamparà la llum,
d'idíllica abraçada
s'aixecarà un perfum.*

*Les prades sempre verdes
de joia frisaràn,
per dalt dels cims les fades
sos fronts coronaràn.*

*Més abundosa encara
la sang hi rajarà,*

*la font será la mare
del bosc que florirà;*

*que en el silenci ombrívol,
d'aquelles nits d'amors
sentint el cant fresquívol
esclatarán les flors.*

*I de la gran ferida
de la maternitat
brollarà 'l cant de vida
més bell i acompassat.*

ANTONI MARTÍ I MONTEIS

A UNA MARIA

*¿Vols que 't conti el somni que som tingut
anit, María? Escolta:*

*Era una matinada fresca i deliciosa del istiu;
el sol esbandia de llum daurada les munta-
nyes i els camps florits i amorosos. Vora els
ventruts pallés del mig de l'era, grataven les
gallines, i una lloca amb un aixam de pollets
nats pocs dies ha i grocs com una doble, l'en-
rondaven piulant tots manyagois; enllà en un
camp, llauraba un home tot cantant una cançó
de la terra, quines notes cadencioses arriva-
ven molt clares fins a l'era. El cel anava fent-
se blau a mesura que el sol fonia les bromes
del matí. ¡Quin dia més esplèndit presentava!*

*De cop, en l'ampla finestral de la masia,
obert a sol ixent, apareixeres tu, María, tant
gentil i bonica com ets ara. Te llevaves tot
just i volgueres enmirallar-te en aquella mati-
nada fresca i perfumada, i els teus ulls clars
que riuen sempre, parpellajaren un xic devant
la lluminositat d'aquell matí esplèndit, i els teus
llavis rojos s'obriren amb delectança per aspi-
rar amb força l'ambient sanitos de la campinya.*

*Eres tant gaia, María, allà en el finestral de
la masia, amb els teus cabells despentinats i
amb les galtes tant rojes i grassones, que te
assemblaves a un pom de flors boscanes, fres-
ques, oloroses, plenes encara de irisades gotes*

de rosada i cullides en una bella matinada de maig; t'assemblaves an aquell mateix ram que jo portava en aquells moments i que havia cullit no feia gaire per tu i pensant en tu, en aquells camps i boscos que tenies enfront tant plens de sol i d'alegría.

—Son per a tu, Maria,—vaig cridar-te des de un tros lluny i ensenyant-te el ram que duia.

Encara sembla que veig la teva alegría: eres un infant meravellat i en alegría folla; baixares de dalt, i vingueres a mi corrint, picant les mans amb joia. Els teus cabells llençats boleiaven damunt el matiné blanc. ¡Que bonica eres Maria!

Prengueres el meu ram, tot humit de rosada, i enfonsares en ell la teva cara: Llavors el ram va ser mes gai que mai, i fou perque s'hi havia ajuntat un altre flor, més hermosa i més fresca que totes les altres, la que te uns ulls clars que riuen sempre.... tú.

—¡Gracies! — vas dir-me i fugires cap dintre la masía.

Mes tart, les vaig tornar a veurer les flors que vaig cullir-te, dintre un bonic pitxer, damunt la taula.

I se va acabar el somni.

A. GALLART

SECCIÓ AGRÍCOLA

L'ENGREIX DE PORCS

? Es un bon negoci ?

Feina a propòsit per a tothom, descomptant la gent inassà delicada de nas, és la que reclama l'engreix o cria de bestiar porquí. Fixant-nos en la més pobre o modesta masia; en el bon jornalier que deixa sa llar de bon dematí, quedant a casa la dona feineria; en el menestral que viu de sa petita indústria; en el bon senyor capitalista que disfruta contemplant la vida del bestiar, tots en general poden dedicar-se a l'engreix de bestiar porquí.

Feina senzilla, que constitueix gairebé sempre una bona distracció; feina entusiasmadora l'observar, al compàs del temps, com el bestiar augmenta

intensivament; quan la carn sembla que la veiem créixer amb nostres propis ulls.

Treball que demana una constància admirable, car sense ella no hi ha harmonia possible en la vida del bestiar, i alterant-se aquesta llei, no té vida l'economia. ¿A quants engreixadors no els falta aqueixa virtut ?

Aqueixos factors d'ordre moral tenen una missió molt important. Quan a pesar de tot no es triomfa, ells engendren la paciència més gran; obren els sentits cap a la perfecció dels diversos sistemes o procediments de que sempre ens valiem i facilment curem nostres defectes tècnics.

Sense aquest esperit moral no hi ha indústria pecuària possible, i el corcò del pessimisme consumeix totes les nostres energies. En general la pagesia viu despullada d'aqueixa condició; treballa a l'eizor; no te fe en el negoci d'engreixar porcs, perquè, decaigut son esperit no ha sabut orientar-se mai cap a un perfeccionament, al contrari, molts es creuen amb autoritat de protestar de les afirmacions optimistes que pugui fer un altre.

Agermanen a l'esperit moral aqueixa tècnica imprescindible que es fabrica en nosaltres poc a poc, escoltant a la veu que ens parla de les formes antigues i compara amb el present; veient al bestia en el camp, al mercat, a les corts; a l'escorxador; tornant-lo a veure demà i sempre fins que reb son destí últim; i més que tot, tocant els resultats quantes vegades signi necessari.

Establert el problema així llavors l'engreix de porcs es un bon negoci. Podria dir, sense exagerar, que pot obtenir-se amb una senzillesa molt gran. Hi ha qui es creu que l'engreix té alguna cosa de misteri i em pregunta a mi com m'ho faig. Gràcia m'han fet alguns pagesos dient-me si els donava «poivos» i potingues. Més incréduls resten quan els dic que jo no suministro altre cosa que ordi i biatdemoro durant l'últim període d'engreix: amb el preu existent d'aquels grans no consideren possible el guany que menciono.

Criar porcs sense un plan perfeccionat, sense esperit que desfaci els contratemps, esperar durant la engreixada un «sí te encerto te endevino,» es clar que així acabarem perquè no s'engreixin porcs a Catalunya, s'acabi amb les cries existents, i, faltats d'aquest bestiar, ens consolem en mïg de nostra desgraciada ignorància, anant tranquils i resignats a comprar fòra de Catalunya, o faltades les altres regions d'Espanya, anem a ser tributaris dels

veins, quan podriem exportar abundosament i carregarnos de diners, en lloc d' empenyar-nos la camisa.

L'engreix de porcs és un negoci excel·lent. És una indústria productora digna d'acullir-se com a medi per a enriquir un poble, comarque o regió. Calculi's a l'estat present, el valor del bestiar porquí existent en les comarques de Vich, Vallés, Empordà, etc., i es veurà la seva importància. Consideri's millorades les cries, perfeccionats els mètodes d'engreix fent-se senzillament possible un guany respectable per porc, i llavors, comptant, veuriem una riquesa agermanada constantment als pobles, i no cal dir un millorament en l'estat social.

L'engreix de porcs com a base de gran producció de carn per al servei o consum públic, es d'una importància sumament extraordinària. Mireu el que passa en el cor d'aquestes nacions que lluiten en la present guerra i veureu quedavant l'aspecte de la fam el ministre d'Agricultura anglès s'arma, intensificant la producció de blat i tuberculs, i pensa salvar el conflicte de la carn, excitant a la producció de porcs d'engreix. Observi's igual estat de coses a França i a Alemanya i es veurà elevada aqueixa producció, a una condició que ja mai podríem presumir-nos.

Penseu, lectors, amb això i amb lo que podríem disposar nosaltres, si, ¡Deu ens en guard! un dia la fam toqués a les portes de casa nostra!...

JOSEP SECULI ROCA.

■ ■ ■ ■ ■

PUBLICACIONS REBUDES

QUARTILLES.—CRONIQUE EMPORDANESES.—Hem rebut de D. Bonaventura Sabater, dig-ne diputat pel districte i conegut publicista, la segona serie de «Quartilles» amb un próleg de'n Carles Rahola.

Conté una serie d'articles que demostren una vegada mes les condicions literaries del seu autor que ens delecta amb sa animada prosa.

L'obra ha sigut pulcrement editada a l'impremta Ribas.

També hem rebut del mateix autor l'interessan-

tíssima obra «Cròniques Empordaneses» de la qual se'n ha fet una segona edició.

Nostre distingit compatrici Rogeli Rigau domiciliat a Tampa (E. U.) ens ha remés un exemplar de un airós pas-doble titolat «Alma bohemia» original del ofertor.

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

Userda cremada.—Dies passats se calà foc en un carro d'userdà propietat d'en Salvador Alavall. Se creu que fou efecte d'una intencionada malifeta.

Donatiu.—Acompanyat d'una carinyosa lletra el conegut advocat i distingit compatrici D. Pompeu de Quintana ens ha remés un bloc de Catalunya monumental per a l'Ateneu Montgrí.

En sa carta demostra palesament l'amor que sent el donant per la cultura de Torroella i per la nostra entitat.

Cregui el Sr. Quintana que prenem bona nota de la seva finesa a la que corresponem amb el major agraiment.

Altre donatiu.—Nostre distingit consoci, el culte notari de Torroella D. José M.ª Gómez de León ens ha fet ofrena d'un valió llibre per a la biblioteca del Ateneu.

Remerciem de tot cor a nostre bon amic per la seva generositat.

Naixement.—L'esposa de nostre distingit consoci i bon amic el metje D. Ramir Marqués ha donat a llum un robust nen.

Que sigui aquest per als seus pares misatger de una felicitat perdurable.

D'eleccions.—En altre lloc d'aquest número donem compte del resultat de les eleccions a diputats provincials.

Malgrat nostre allunyament de les lluites polítiques el deure d'informació ens obliguen a posar de manifest el pregon disgust que han produït no-

sols entre els republicans sino entre la gent imparcial, certes mistificacions que segons sembla s'ha fet amb el sufragi.

Se diu que el veritable triomfador pel lloc de minoria era nostre consoci i volgut amic En Vicens Folgado al qual se l'hi ha arrebatat l'acta per medis innobles. Com que els detalls fan mol tverossimil la suposició, per dignitat ens cal també protestar d'aquesta incalificable injusticia comesa en perjudici de nostre compatriota en un districte on la puresa del sufragi era proverbial.

Orga nova.—En els tallers del Sr. Aragonés de Girona, s'està construint una monumental orga, destinada a l'Esglesia Parroquial de nostra vila, quina inauguració tindrà lloc, segons s'ens diu, per les festes de Nadal.

Balls de societat.—Diumenge dia 18 del corrent se celebraren lluits balls de societat en el Saló-Coll i en El Menestral.

Mestra interina.—Pel Rectorat ha sigut anomenada mestra interina de Torroella D.ª Teresa Viarnés esposa de nostre consoci D. Miquel Bordas. La Sra. Viarnés ha prèa ja possessió del càrrec. Rebi nostra felicitació pel nomenament.

Una Exposició.—Segons ens diuen de Girona diumenge se inaugurarà en els nous salons de la entitat cultural «Atenea» una exposició de pintures del paisatjista Francisco Gimeno.

El Sr. Gimeno ha passat part del darrer hivern a Bagur habent reproduït en hermosíssimes notes de color els mes bells recones de la nostra costa brava.

No dubtem que l'insigne paisatjista obtindrà a Girona l'èxit franc que de tot cor li desitgem.

Jesús que torna

Drama en 3 actes de D. Angel Gulmerá.
De venda a casa en RAFAEL BOU. Preu 2 Pessetes.

Joaquim de Camps Arboix

ADVOCAT

CARRER DE LES BERNARDES, 2, 2on. — GIRONA

TEULES

Se ven molt barata una gran partida de teules de ciment.

Son de forma plana, n'entren 15 per metre quadrat i sols pesen 35 kilos. Apropòsit per quadres, coberts, etc. Per a més detalls dirigir-se a J. BARRIA, Carrer Major. — PABLMUS.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 19 MARS DE 1917

Biat	de 26	a 27 ptes.	quartera
Civada.	de 11'00	a 12'00	«
Ordi	de 14	a 15	«
Faves	de 19'00	a 20'00	«
Esparcet	de 18'00	a 19'00	«
Favó	de 17'00	a 18'00	«
Besses.	de 20'00	a 22'00	«
Mongetes	de 35	a 37	«
Mill	de 28'00	a 30'00	«
Biat de molo	de 19'00	a 21'00	«
Bestiar porquí	de 16'00	a 22'00	un
Oli	de 18'	a 19'	« el mallat
Ous	de 1'65	a 1'70	« dotzena
Gallines	de 9'00	a 10'00	« parell
Pollastres	de 4'00	a 7'00	«
Anecs	de 6'00	a 7'00	«
Cunills.	de 3'00	a 5'00	«
Oques	de 5'00	a 7'00	« una
Patates	de 7'00	a 10'00	« quintá
Aufals	de 5'50	a 6'00	«
Carbó vegetal	de 15'00	a 17'00	« càrrega
Tocinos grassos	de 17'50	a 18'50	« arroba
Estelles	de 00'80	a 00'85	« quintá

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallat d'oli, a 11'200 kilos o 13'08 litres. El mallat de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfono 362.
Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí

DISTRICTE ELECTORAL DE LA BISBAL

Relació oficial dels vots emesos en dit Districte, segons certificacions enviades a la Presidència de la Junta provincial, per les Meses de ses respectives Seccions.

	Sabater	Roger	Saúch	Irla	Folgado	Arola
Bagur	504	481	403	9	11	0
Calonge.	194	202	98	379	305	312
Casavells.	39	39	43	37	(?)	37
Castell d'Ampurdá.	14	14	26	23	1	0
Castell d'Aro.	43	44	28	121	96	76
Corsá.. . . .	89	84	14	125	72	66
Cruilles.	99	93	99	42	32	37
Foixá	145	150	150	170	40	50
Fontanilles.	13	9	13	25	23	18
Fonteta.	53	49	54	53	43	47
Gualta.	32	34	34	37	50	23
La Bisbal	475	447	564	368	326	342
La Pera	40	48	24	68	48	51
La Tallada.	53	91	91	53	80	91
Monells.	64	51	68	9	5	6
Montrás	39	46	54	67	26	27
Palafrugell.	914	928	746	576	506	506
Palamós	594	666	114	428	341	379
Palau Sator	76	74	71	51	47	43
Pals	141	128	117	88	88	72
Parlabá.	100	52	116	40	40	21
Peratallada	67	50	60	55	45	58
Regencós	33	29	15	26	26	38
Rupiá.	72	71	72	9	14	22
Sant Feliu de Guixols.	501	463	58	1232	1123	1110
Sant Joan de Palamós.	102	117	24	192	164	195
Sant Sadurní.	86	83	81	41	37	38
Santa Cristina d'Aro.	86	82	15	106	96	93
Serra de Daró	60	60	64	10	12	0
Torrent.	44	43	13	22	7	9
Torroella de Montgrí.. . . .	373	361	249	279	347	285
Ullá	60	60	50	45	48	45
Ullestret.	50	11	49	9	38	40
Vall-llobrega	26	26	20	25	15	23
Vulpellach.	35	23	48	53	41	47
	5316	5210	3742	4873	4193	4207